

REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: G2016/115

Rep.nr. G2016/115

20 december 2016

Def. 232

**REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
TE GRONINGEN**

Beslissing op de klacht van:

A,
klager,
wonende te B,

tegen

C,
werkzaam als neuroloog te D,
verweerder,
BIG-reg.nr: -,
gemachtigde: mr. R.J. Peet.
1. Verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het ongedateerde klaagschrift met bijlagen, ingekomen op 11 juli 2016;
- aanvullende stukken van klager, ingekomen op respectievelijk 7 en 13 september 2016;
- het verweerschrift van 4 oktober 2016, ingekomen op 5 oktober 2016;
- de ongedateerde repliek, ingekomen op 20 oktober 2016;

- een aanvullend stuk van klager, ingekomen op 24 oktober 2016.

In het kader van het vooronderzoek zijn partijen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord. Partijen hebben hiervan geen gebruik gemaakt.

De klacht is behandeld in raadkamer.

2. Vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de klacht gaat het college uit van de volgende feiten.

2.1

Verweerder is als zelfstandig gevestigd neuroloog werkzaam en verricht op verzoek van het C.B.R. rijbewijskeuringen. In 2014 heeft klager zich tot verweerder gewend voor een herkeuring, nadat een vorderingsprocedure voor hem negatief was uitgekomen.

3. De klacht

De klacht luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

Klager wendde zich tot verweerder om opnieuw gekeurd te worden voor zijn rijbewijs, maar deze weigerde een keuringsonderzoek te verrichten. Klager is van mening dat hieruit af te leiden is dat het C.B.R. neurologen in een nekklem houdt. Hij verwijt verweerder dat hij zich afhankelijk opstelt ten aanzien van het C.B.R. terwijl hij juist als een onafhankelijk deskundige zou moeten functioneren.

4. Het verweer

Het verweer luidt – zakelijk weergegeven – als volgt.

Klager had op 7 juli 2014 een afspraak met verweerder gemaakt voor een neurologische herkeuring. Zo'n herkeuring geschiedt doorgaans als het C.B.R. dat wenselijk acht. De cliënt maakt dan zelf een afspraak bij de neuroloog. Het C.B.R. stuurt vervolgens de medische stukken door. Cliënten kunnen ook buiten het C.B.R. om een afspraak maken en nemen dan een 'eigen verklaring' mee. Met deze verklaring dient de cliënt zich eerst te hebben gewend tot een onafhankelijk huisarts, die het arts-gedeelte invult.

Toen klager bij verweerder kwam voor de herkeuring, had verweerder geen gegevens van het C.B.R. ontvangen. Ook was aan de hand van de 'eigen verklaring' van klager – die alleen door hem was ingevuld – niet duidelijk waarvoor hij precies kwam. Klager verklaarde desgevraagd dat hij een vorderingsprocedure had gehad die voor hem tot een nadelig resultaat had geleid. Verweerder legde klager uit dat hij geen tweede mening kon geven zonder nadere informatie, zoals onder andere een medisch dossier. Ook legde hij uit dat klager tegen de uitspraak in een vorderingsprocedure bij het C.B.R. in beroep kon komen, waarbij hij tevens een herkeuring zou kunnen aanvragen. Als het C.B.R. vervolgens verweerder zou verzoeken een herkeuring te verrichten, zou verweerder – mits er een medisch dossier aanwezig was – dit verzoek in behandeling nemen. Hierna sprak verweerder met klager af dat hij het C.B.R. zou berichten dat klager bij hem was geweest en namen ze afscheid van elkaar. Verweerder is van mening dat hij zich met deze werkwijze niet tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gedragen.

5. Beoordeling van de klacht

Voor een zorgvuldige herkeuringsprocedure is het noodzakelijk dat er voldoende gegevens over de cliënt beschikbaar zijn, waaronder een medisch dossier. Klager heeft dit niet aan verweerder overgelegd en het C.B.R. evenmin. Ook was de 'eigen verklaring' incompleet doordat deze niet mede door een arts was ingevuld. Onder deze omstandigheden is niet verwijtbaar dat een keuringsarts weigert medewerking te verlenen aan een (her)keuringsverzoek. Dat verweerder zich hiermee niet onafhankelijk van het C.B.R. zou hebben opgesteld, treft naar het oordeel van het college geen doel. Het getuigt eerder van een zorgvuldige handelwijze om onder deze omstandigheden geen herkeuring te willen verrichten. Ook overigens ziet het college in deze casus geen aanknopingspunten voor een tuchtrechtelijk verwijt aan het adres van verweerder. Het college is dan ook van oordeel dat verweerder niet tuchtrechtelijk te kort is geschoten jegens klager. Dit betekent dat de klacht kennelijk ongegrond is.

6. Slotsom

De klacht zal kennelijk ongegrond worden verklaard.

7. Beslissing

**Het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Groningen:
verklaart de klacht kennelijk ongegrond en wijst deze af.**

Aldus gegeven door:

mr. J.G.W. Lootsma-Oude Nijeweme, voorzitter;

mr. drs. W.J. de Boer, lid-jurist;

drs. J.U.R. Niewold, lid-beroepsgenoot;

drs. G.A. van Meer, lid-beroepsgenoot;

dr. J. Seegers, lid-beroepsgenoot;

bijgestaan door mr. L.C. Commandeur, secretaris,

en in het openbaar uitgesproken op 20 december 2016 door mr. P.W.M. Huisman, voorzitter, in tegenwoordigheid van voornoemde secretaris.